

CLASSIC MOTOCROSS DES NATIONS

Lajin harrastajien keskuudessa Joukkue-MM:ksi arvostettu Classic Motocross des Nations ajettiin 13.9. Heinolassa – ensimmäistä kertaa Suomessa. Aurinkoinen mutta viileä sää oli crossikisaan juuri sopiva. Rata tiedettiin hyväksi, ja HeMK:n talkooväen käsittelyssä, Seppo Rantasen toimiessa ”pääarkkitehtina”, se muuttui huippukuntoon. Kilpailupaikka keräsi kaiken kaikkiaan todella paljon kiitosta osallistujilta. Tapahtuman järjestelyt oli aloitettu jo yli vuosi aiemmin; pieni mutta pippurinen ydinryhmä käytti talvella paljon aikaa kisan markkinointiin ja muuhun suunnitteluun. Internetissä seikkaillut Joulupukki keräsi paljon huomiota ympäri maailmaa, ja noteerattiin mm. VMX:ssä, maailman johtavassa classic motocross – lehdessä.

Kuva: Virpi Miettinen

Australia ja USA pyrkivät saamaan joukkueet mukaan kisaan, ja amerikkalaisille oli vuokrapyörätkin järjestettynä kaikkiin kolmeen luokkaan mutta pyyhkeet lensivät lopulta kehään molemmilta mailta, kustannussyistä. Ymmärrettävä asia; ison porukan matkustaminen toiselle puolelle maapalloa ei onnistu ihan pikkurahalla. Mutta valmistautumalla ajoissa voi tätäkin tuskaa lieventää kuten Englannin joukkue teki: he olivat keränneet 7000 euroa myymällä erilaisia tiimi-tuotteita ja saivat näin katettua kisareissun kuluja. Suomeen tuntui olevan pitkä

matka lähempääkin, sillä mm. Tseki ja Italia eivät lähettäneet joukkueita juuri matkan pituuteen/kalleuteen vedoten. Norjalla homma taas tyrehtyi ajajapulaan. Niinpä jokaiseen luokkaan tuli lopulta mukaan kuusi joukkuetta kaikkiaan seitsemästä maasta.

CMdN:ssä ajetaan kolmessa luokassa, jotka perustuvat kuljettajan ja pyörän ikään: 60+ (pre -65 pyörät), 50+ (pre -70 pyörät) ja 40+ (pre -72 pyörät). Tämän pääsäännön lisäksi on luokittain vielä muutampia tarkentavia pykäläiä kuten esim. että 40+ luokassa täytyy olla yksi 250cc pyörä.

Suomi on aiemmin menestynyt hyvin luokassa 40+ mutta joukkueenjohtaja Veijo Paappanen päätti jo talvella että kotiradalla tavoitteeksi asetetaan mitali jokaisesta luokasta. 40+ joukkueelle tuli toukokuussa suuri takaisku joukkueelle kun Alpo Viitanen loukkaantui, hänen ajot olivat tältä kesältä ajettu. Suuri vastuu siirtyi muille ajajille. Kari Laaksonen, joka ennen ajoi 250cc pyörällä, vaihdettiin nyt 380cc CZ:n sarviin toivoen että hän pystyy ajamaan kärkisijoituksesta. Lisäksi löytyi kivenkova kuljettaja Antti Rannikko, vaikkakin kokemusta vanhoista pyöristä hänellä oli vähänlaisesti. Joukkueisiin löytyi nopeat kaverit, joten tavoitteesta ei ollut mitään syytä tinkiä.

Kuvat: Virpi Miettinen

Aamun kaksi harjoitussessiota osoittivat että meikäläisten vauhti riitti jokaisessa luokassa. Mutta pelkkä nopeus ei aina riitä, koska tulokset ratkaistaan vasta maalilipun jälkeen. Ja joukkuekilpailussa luotettavuuden osuus korostuu, sillä ajajalla on oltava pelisilmää myös sille että kannattaako ottaa kovia riskejä yhden sijoituksen mahdollisesta parantamisesta vai ajaa varmasti maaliin tekemättä tuota ohitusta... Varma ajo

pyörää rikkomatta voi olla kokonaisuuden kannalta lopulta parempi.

Harjoitusten jälkeen vuorossa oli ajajaesittely. Joukkueet marssivat lähtöpaikalle, jossa kuuluttaja esitteli jokaisen yleisölle. Tosin Suomen joukkueesta puuttui yksi kuljettaja – olivatko rakkaat

vihollisemme, ruotsalaiset, kidnapanneet hänet? Eipä sentään, ja pian Suomen joukkueen lahjakkain kuski, itse Joulupukki, saapui paikalle jakaen Pandan Suomi-suklaakonvehteja kanssakilpailijoille. Siinä porukassa oli lapsen usko jo vaihtunut vanhuuden viisaudeksi eikä kukaan mennyt nykimään Pukkia parrasta. Kaikki tiesivät että se oli aito. *Kuvat alla: Virpi Miettinen*

**Kilpailu
60+ 1. erä**

Lähtökuva: Paavo Kymäläinen

Hallitsevat maailmanmestarit sini-keltaisissa paidoissaan nappasivat lähtökiihdytyksessä kolmoisjohdon. Toinen väri kärkipaikoilla oli oranssi eli Hollanti. Suomalaiset jäivät kaikki puolivälin heikommalle puolelle. Pauli Piippola oli monelle varmasti susi lampaan vaatteissa. 300-kuutioiseksi kasvatettu Jawa -65 ei "oikeiden" crossipyörien rinnalla näyttänyt kovin vaikuttavalta, eikä pärjännyt niille lähtökiihdytyksessä, mutta kunhan kisa

30 Seppo Paakkinen, 32 Kyösti Hartikainen, (Kuvat: Joni Puromäki)

sen jälkeen pääsi kunnolla käyntiin, niin mies näytti muille miten motocrossia ajetaan. Kuski toisensa jälkeen jäi taakse ja muutaman mutkan jälkeen Piippola oli jo kymmenentenä.

Ensimmäisen kierroksen päättyessä Ruotsin Roland Gummesson (Lito 500 -65) johti joukkoa, perässään

saman maan Jörgen Ahlström (Jawa 600 -64) ja Hans Astorsson (CZ 360 -64) sekä hollantilaiset Peter Willems (Lindström 360 -64) ja Jan Keizer (Triumph 500 -63). Piippola oli jo kahdeksantena. Kyösti Hartikainen (Husqvarna 360 -66) ajoi ominaiseen tyyliinsä keula pystyssä hyppien n. sijalla 15. Seppo Paakkinen ajoi ensimmäistä kilpailuaan Matchless 500 -62:lla n. sij. 18, ja "väärinpäin" olevat polkimet tuottivat hankaluuksia. Harjoittelukin oli jäänyt vähiin kun Kalevi " Labis" Talvinen sai pyörän kisakuntoon vain hieman ennen H-hetkeä. Paakkinen tunnetaan hurjana kuskina, ja nykyin miehet otteet olivat pyörän vieraudesta huolimatta sellaisia että jokainen näki että maine ei ole tuulesta temmattu; hyppyt olivat raskaalla pyörällä näyttäviä. Per-Erik Grims (Eso Metisse 500 -62) oli n. 20.

31 Per-Erik Grims (Kuva: Kari Karttiala)

Pauli Piippola

Wolfgang Büttner

Muutaman kierroksen jälkeen Gummesson, Ahlström ja Willems olivat tehneet pienen eron toiseen kolmikkoon Astorsson, Keizer ja Piippola, joka oli noussut kuudenneksi. Hartikainen oli 12., Grims 17. ja Paakkinen 18. Piippola ohitti Astorssonin, Ahlström putosi myös ja näytti siltä että Piippolan vauhti riittää ainakin erän kolmanneksi, kunnes... Jawa alkoi hiipua, kone ei enää vetänyt! Myöhemmin selvisi että kaasuttimeen mennyt lika tukahdutti koneen. Maalilippu pelasti kuitenkin sijoitukseksi 5. Erän voitti Gummesson, perässään hollantilaiset Willems ja Keizer. Hartikainen nousi hienosti yhdeksänneksi ja Paakkinen sijalle 15. Grims oli 18. Englantilaiset olivat yllättävän vauvoja, heidän parhaansa oli Terry Challinor (8.).

2. erä

Challinor kiihdytti tällä kertaa kärkeen Triumph Metisse 650 -65:llaan perässään Tanskan Martin Pedersen BSA B44 -64:lla. Piippola oli taas lähdössä viimeisten joukossa mutta puolen kierroksen jälkeen kymppin sakissa. Jawaa käskytettiin kovaa, ja välillä oli kaatumisenkin lähellä. Paakkinen oli 13., Hartikainen 17.

ja Grims 19. Eka erän voittaja Gummeson kaatui ja pääsi jatkamaan joukon viimeisenä. Challinor repi jo alussa pienen kaulan toisesta sijasta kamppaileviin Hans Polsvoortiin, Tony Sullivaniin ja Jörgen Ahlströmiin. Ja seuraavana tuli jo Jawa-Pauli! Kympin porukkaan noussut Paakkinen oli jo selvästi sinut pyöränsä kanssa. Vaikka Matikka liittää kuin konserttilyyngeli, niin se ei kuskia näyttäneet haittaavan; hän ohitteli kilpakumppaneitaan toisessa kerroksessa.

Pedersenin joutsenlaulu katkesi konerikkoon. Ahlström nousi aivan Challinorin kantaan ja siirtyi hetken kuluttua kärkeen. Piippola ohitti Sullivanin ja oli nyt kolmantena, saavuttaen selvästi hieman väsähtäneen oloista Challinoria. Paakkinen ajoi kahdeksantena ja Gummeson oli noussut jo kymmenenneksi. Hartikainen oli 13, Grims 20.

Piippolaa ei väsy haitannut vaan hän kiiti ohi engelsmannin mutta erä loppui Ahlströmin tavoittamisen kannalta liian lyhyeen. Eroa jäi n. 50 metriä. Toinen sija Jawalla; moni kilpakumppani vietti varmaan unettoman yön miettien miten selviää "punaisen paholaisen" aiheuttamasta traumasta... Kolmas oli Challinor, neljäs Astorsson ja viides Keizer. Paakkisen sijoitus hienosti 6. Hartikainen oli 11, vain pyörän mitan Englannin Jim Aimin perässä. Grims jatkoi tasaista suoritustaan, taas 18. Kisan voitti Ruotsi (30 pistettä), toinen Hollanti (33 p) ja kolmas Suomi (48 p)! Mitalitili oli avattu.

50+ 1. erä

Göran Josefssonin Wasp/Jawa 540 -65 puhui lähtökiihdytyksessä ärtsymmin. Kilpailun "teemana" ollut Joulupukki ajoi tässä lähdössä Timo Järvisen hahmossa (CZ 250 -66). Hän teki kaksipuolikkaallaan uskomattoman hyvän lähdön ja oli neljäntenä. Myös Lasse Rantanen (CZ 360 -69), Heikki Nurminen (Jawa-Metisse 500 -62) ja Jukka Penttilä (CZ 380 -71) olivat ensimmäisten mutkien jälkeen kympin porukassa. Englannin Roger Dunford ja Hollannin Jo Roelofs kolaroivat lähtösuoralla. Roelofs loukkasi jalkaansa sen verran että kisa jäi siihen. Myös Ruotsin Thomas Öhlund (CZ 380 -70), eräs lähdön ennakkosuosikeista, kellautti itsensä kumoon toisessa mutkassa mutta pääsi jatkamaan viimeisten joukossa.

24 Penttilä ja 23 Rantanen ajoivat kaksi erää kuin siamilaiset kaksoset. Ja tuntumassa tulivat 21 Joulupukki-Järvinen ja 22 Nurminen.

Hollannin Peter v.d. Nieuwenhof (CZ 380 -70) siirtyi kärkeen, perässään Josefsson, Sveitsin Walter Senn (BSA 500 -68), Järvinen, Penttilä, Rantanen ja Nurminen. Vahva alku suomalaisilta! Muutaman kierroksen jälkeen Penttilä oli kolmantena, Rantanen aivan hänen takapyörässään kiinni, sitten Nurminen, Järvinen ja huiman nousun tehnyt Öhlund, joka pian ohitti vielä Järvisen ja Nurmisen.

Kärkikaksikko meni omaa menoaan ruutulipulle saakka. Öhlund ehti tekemään "temput" suomalaiselle "settikaksikolle" ja nousi kolmanneksi. Penttilä oli neljäs, perässään Rantanen, Nurminen ja Järvinen. Mahtava ja hämmästyttävän tasainen esitys suomalaisilta! Erän jälkeen Ruotsilla oli 13 pistettä, Suomella 15. Tiukka tilanne.

2. erä

Järvinen runtattiin lähtökahinassa nurin ja erä jäi katkenneen vaihdepolkimen vuoksi siihen. v.d. Nieuwenhof ampaisi taas kärkeen. Lähdön jälkeen toisena ajoi Walter Senn, joka näköjään tiesi miten lähdöt otetaan. Josefsson ja Öhlund olivat seuraavina ennen Nurmista ja Penttilää. Myös Rantanen oli aivan heidän tuntumassaan eli Suomen tilanne näytti hyvältä. Ruotsalaisten Lars Attesjö oli häntäpäässä, kuten myös ensimmäisessä mutkassa kaatunut Tommy Karlsson.

Öhlund ja Josefsson ahdistelivat Nieuwenhofia, eivätkä Penttilä ja Rantanen kaukana olleet. Senn pyristeli vielä mukana mutta Hollannin Rob Vernet oli pystynyt ohittamaan Nurmisen, joka ei kuitenkaan antanut periksi. Kun muita alkoi erän edetessä väsyttää niin Nurminen lisäsi puristusta, ja nousi sekä Vernetin että Sennin ohii!

Muutama kierros ennen maalia Öhlund kaatui ja jäi Penttilän ja Rantasen taakse. Suomalaisleirissä riemuttiin, sillä näillä sijoituksilla kultamitali tuntui jo kaulassa! Ruotsalainen pääsi kuitenkin nopeasti takaisin ajorytmiin, saavutti suomalaiskaksikon ja tyrkkäsi sumeilematta ohi.

Peter v.d. Nieuwenhofin tyyli ja vauhti olivat muille liikaa. Hän nappasi lopulta selkeän voiton. Ensimmäiset kuusi ajoivat täsmälleen samoille sijoille kuin eka erässäkin. Pistetilanne oli kärjessä todella tiukka. Karlsson keskeytti ja Attesjö jäi kierroksella eli Ruotsin pisteet eivät heistä parantuneet. Varikolla arvailtiin että tuliko kultaa vai ei. Useimpien mielestä tuli – mutta tulokset kertoivat että Ruotsi vei voiton yhdellä vaivaisella pisteellä! Pronssia Hollannille.

40+ 1. erä

Antti Rannikko (CZ 380 -71) kiihdytti tiukasti ja käänsi itsensä ensimmäisessä mutkassa ykköseksi, perässään Hollannin Berrie Hejnen (CZ 360 -69) ja Ruotsin Göran Carlsson (CZ 380 -70) sekä Englannin Carl Pope (BSA 500 -66) ja Kari Laaksonen (CZ 380 -71). Juha Monto (Maico 400 -71) oli 16. ja Mikko Hahto (CZ 250 -71) 17.

Neljännessä mutkassa Hejnen ja Pope kolaroivat ja molemmat jäivät jälkijoukkoihin. Laaksonen livahti kolmanneksi, perässään Englannin Adrian Cox (BSA 500 -68). Monto oli nyt 12. ja Hahto 13. Rannikon jatkaessa kärjessä, Laaksonen yritti raivoisasti ohi Carlssonista ja onnistuikin siinä. Suomalaisilla kaksoisjohto! Kierrosta myöhemmin myös Cox ohitti ruotsalaisen, joka jäi hieman kärkikolmikosta. Viidentenä ajoi Tanskan Jan Willem Nielsen (BSA 500 -71). Hahto oli vinguttanut kaksipuolikkaan ”Settinsä” jo seitsemänneksi. Carl Pope oli raivonnut yhdeksänneksi, perässään Monto.

Hahto ohitti tyynen viileästi Ove Perssonin (CZ 380 -69) ja oli nyt kuudes. Laaksonen siirtyi kärkeen ja teki heti pienen eron Rannikkoon, jonka jo aiemmin loukkaantunut jalka alkoi erän vanhetessa vaivata entistä enemmän, ja pian myös Cox pystyi ohittamaan hänet. Carlsson kamppaili neljännestä paikasta tiukasti Nielsenin kanssa. Hahtoa taas ahdisteli toinen juutti, Flemming Vad (BSA 500 -71). Monto ajoi kymmenentenä saavuttaen Englannin Paul Lippittiä (BSA Victor 441 -66).

Laaksonen taisteli erän voitosta Englannin Adrian Coxin kanssa kunnes viimeisellä kierroksella akun loppuminen hidasti vauhtia. Oli onni että Laaksonen pystyi ajamaan maaliin toisena. Rannikko oli kolmas ja Mikko Hahto kuudes; hän oli lähdön selvästi paras 250cc kuski. Monto onnistui ohittamaan Lippitin viimeisessä mutkassa ja oli yhdeksäs, vain puoli pyöränmittaa Perssonin takana. Kaikki kuskit kymppin porukassa takasi Suomelle johtoaseman.

9 Kari Rantanen, 4 Göran Carlsson ja 12 Antti Rannikko (Kuva: Joni Puromäki)

2. erä

Sveitsin Ueli Utziger irtosi puomilta BSA 500 71:llä aivan hirmuista vauhtia ja repi lähtökiihdytyksessä pyöränmitan eroa muihin. Pian kärkeen oli

11 Mikko Hahto, 10 Juha Monto (Kuvat: Joni Puromäki)

kuitenkin siirtynyt Kari Laaksonen, imussaans englantilaiset Pope ja Cox. Rannikko oli taas onnistunut lähdössä hyvin ja oli neljäntenä, Utziger viidentenä ja Monto kuudentena. Hahto oli tässä vaiheessa 19.

Muutaman kierroksen jälkeen Laaksonen sai ajaa selkeässä johdossa kun Pope vietti ”pässinsä” kanssa aikaa radan sivussa. Cox oli nyt toisena, Rannikko 3, Nielsen nousi neljänneksi. Monto nyt 7. ja Hahto 12. Tilanne näytti lupaavalta, sillä vaikka englantilaiset olivat edelleen kisassa mukana, niin ruotsalaisten paras mies oli vasta 8.

Kari Laaksonen liittää voittoon!

Laaksonen ei antanut muille enää mahdollisuutta vaan kiiti erävoittoon. Helpolla Cox ei miestä kuitenkaan päästänyt; ero maalissa oli vain 10 metriä. Rannikko taisteli jalkakivuista huolimatta taas kolmanneksi. Monto oli kuudes ja Hahto

kahdeksas. Suomi sai juhlia ylivoimaista voittoa! Joukkueen saldo oli vaivaiset 21 pistettä. Englanti oli toinen (45 p) ja Ruotsi kolmas (55 p).

Sivuvaunut

Sivuvaunut ajoivat oman – Pohjoismaisen sarjan – kilpailunsa myös lauantaina. Suomalaisten lisäksi mukana oli pareja Ruotsista ja Norjasta, yhteensä 15 kpl. Ensimmäisen erän vei Erkki Salo/Jukka Hasari ennen Jari ja Jouni Hätöstä. Kolmas oli Christer Lindgren/Jussi Koponen vain niukasti ennen Christer Johannisson/Linhard Karlssonia. Erä jouduttiin keskeyttämään ennen aikojaan koska ruotsalaispari Axelsson/Trybom kaatoivat EML-Jumbonsa oikein kunnolla, ja repsikalta lähti rytäkässä ilmat pihalle niin että sekä hän että pyörä jäivät makaamaan keskelle rataa. Tilanteesta selvittiin onneksi ilman suurempia vaurioita.

Toisessa erässä kärjen sijoitukset olivat samat kuten myös kokonaiskilpailussa.

Classic Motocross Cupin loppupisteissä Salo, jonka kyytimiehenä toimi Jukka Hasarin lisäksi myös Arto Mantila, oli maksimipistein selvä ykkönen. Hopeaa pokkasivat Lindgren/Koponen ja pronssia Pasi Takalo/Marko Pietiläinen.

Iltajuhla

Palkintojenjakoa ei poikkeuksellisesti pidettykään varikolla, vaan sisätiloissa toisella puolella kaupunkia, jonne oli järjestetty bussi-kuljetus. CMDN:ssä iltajuhla on aina merkittävä, hauska yhteinen illanvietto. Aluksi nautittiin pitkän ja raskaan päivän vastapainoksi kunnon ruoka. Sen jälkeen alkoi meteli ja riemunpito eli palkintojen jako. Siitä tuli hieman lisälaskua järjestäjille, sillä paikan henkilökunta joutui luuttuamaan lattiaa useampaan otteeseen kuohujuomasta... mutta pääasia että hauskaa oli. Muutaman virallisen/puolivirallisen puheen jälkeen esiintyi The Welders eikä tanssilattian mahdollinen tahmeus haitannut varmasti ketään. Tunnelma oli katossa!

CLASSIC MOTOCROSS CUP, HEINOLA 14.9.2008

Sunnuntaina mukana oli paljon ulkomaalaisia ja siksi A- ja B-luokat ajettiin ensimmäistä kertaa lajin historiassa erikseen. Yleisö sai seurata todella tiukkaa kamppailua kaikissa luokissa. Sen verran lauantai-illan juhlimiseen oli varauduttu että jokainen kilpailija pääsi puhaltamaan alkometriin ilmoittautumisen yhteydessä. Muutama kaveri joutui käymään vielä ennen harjoitusajoa uudestaan mutta silloin lukemat olivat jo nolliilla eikä ongelmia tullut.

A-luokassa mukana oli peräti 26 kilpailijaa! Nyt kuskin iällä ei ollut enää merkitystä, ainoastaan pyörä ratkaisee luokkajaon. Noin puolet ulkomaalaisista ajoi jo lauantaina, loput olivat radalla nyt ensimmäistä

kertaa. Heikki Nurminen ajoi puolestaan kotiradallaan, ja jyräsi ensimmäisessä erässä kauniilla Jawa-Metissellä 10 sekunnin voittoon ennen Englannin Paul Lippitiä. Suomalaiset valtasivat muutenkin kärkipään kun Pauli Piippola oli kolmas ja Timo Järvinen neljäs. Hans Astorsson pääsi kiilaamaan viidenneksi ennen Hva-miehiämme Kyösti Hartikaista ja Martti Laaksosta. Muut merkin edustajat olivat Jukka Monto, joka ahnehti lähdössä ja juuttui puomiin, maalissa 14. Rauno Astikainen, nimestään huolimatta Ruotsin kansalainen, oli 20, Jan Isgren 21. ja Tapio Hartikainen 22. He siis ohjastivat Husqvarnoja.

Toinen erä olikin sitten todellista vääntöä Nurmisen ja eka erän keskeyttäneen Göran Josefssonin välillä. ”Joffa” oli ruutulipulla vain kaksi sekuntia ennen Nurmista. Lippit oli nyt kolmas ja Piippola neljäs, perässään Laaksonen ja Järvinen.

Kokonaiskisan voitti Nurminen, Lippit oli toinen ja Piippola kolmas. Classic Motocross Cupin loppupisteissä ykköseksi kruunattiin Timo Järvinen (CZ 250 -66) 65 pistettä, hopeaa Martti Laaksonen (Hva 250 -68) 58p ja pronssia Pauli Piippola 45p.

B-luokassa viivalle asettui 22 kilpailijaa. Puolet heistä ulkomaalaisia joista lähes kaikki ajoivat jo lauaintaina eli vikkellä väkeä. Göran Carlsson nappasi eka erän voiton ennen Carl Popea. Jukka Penttilä piti Suomen lippua korkealla ja sai pidettyä Adrian Coxin juuri ja juuri takanaan. Lähdössä oli vain kaksi Husqvarnaa: Paavo Sulkumäki toi Hva 450 -72:n sijalle 14 ja hollantilainen Arie Kriejgsman Hva 250 -70 oli 15.

Toisessa erässä Cox nappasi voiton ennen Carlssonia. Penttilä oli taas kolmas ennen Thomas Öhlundia. Kokonaiskisan vei Carlsson, toinen Cox ja kolmas Penttilä. Classic Motocross Cupin loppupisteissä voiton vei Heinolassa kuudenneksi sijoittunut Juha Monto (Maico 400 -74) 62p, toinen oli Penttilä (CZ 380 -71) 55p ja kolmas Jouni Tiitta (BSA Cheney 500 -71) 54p.

C-luokassa jatkui tuttu meno: Toni Paakkinen liiteli Hondalla omia menojaan, mutta hopeasta miekkailtiin oikein kunnolla. Jyrki Lahti (Hva 250 -79) oli maalissa vain niukasti ennen Suzuki-kuski Mikko Kulmalaa. Toisessa erässä Lahti oli selkeästi Kulmalaa edellä mutta ei voinut Paakkisen vauhdille mitään. Sama kolmikko kaappasi myös Cup-lautaset kotiinsa.

Pikku-D:ssä eli D1:n ensimmäisessä erässä Kuopion pikajuna, Mikko Pasanen, nappasi Hondalla voiton ennen Jorma Kakkoa (Yamaha) ja Timo T. Lainetta (Husqvarna). Tässä luokassa Husqvarnalla on vahva edustus, sillä Mikko Tiilikainen oli viides, Olli Salonen kuudes ja Pasi Laine seitsemäs. Toisessa erässä olisi jo tarvittu maalikameraa mutta Pasanen oli etupyörän nappulan verran Kakkoa edellä. Tiilikainen oli nyt kolmas ja Martti Laaksonen (Husqvarna) neljäs. Kisan kunniataulukko siis Pasanen, Kakko, Tiilikainen (tasapisteissä neljänneksi tulleen Timo T. Laineen kanssa). Cupin palkinnot saivat Pasanen, Kakko ja Salonen.

D2:ssa ajavat kuutiohurjastelijat, joista ensimmäisen erän nopein oli ”yllättäen” Toni Paakkinen. Toisen sijan nappasi Rantasen Lassen Maicolla ajanut Tuukka Saari, jokunen vuosi sitten enduron MM-sarjassakin ajanut mies. Yamaha-kuskit Antti Rannikko, Mikko Hahto ja Sami Backman valtasivat seuraavat sijat ennen Juha Montoa (Husqvarna 500 -82). Kesän ensimmäisen classic-kisan ajanut Juha Kokko oli Yamahallaan seitsemäs ja kisan ainut ulkomaalainen, Ruotsin Clas Johansson (Husqvarna 430 -84) kahdeksas. Muut Hva-kuskit: Heikki Nurminen 9., Mika Vartiainen 13. ja Panu Keskinen 16.

Toinenkin erä menttiin Paakkisen auratessa väylää. Rannikko oli nyt toinen ja Hahto kolmas, tosin vain arkipäivän Hesarin verran Rannikkoa perässä. Sama järjestys oli myös kokonaiskisan kärjessä. Paakkinen oli mestari maksimipistein, Backman toinen ja Hahto kolmas.

E-luokassa Pasi Haataja (Honda 500 -85) oli täysin omaa luokkaansa. Erkki Salo (KTM 500 -85) oli toinen ja Jari Kuitti (Honda 500 -86) kolmas. Toisessa erässä kärkikaksikko oli sama mutta Jaakko Stenius tyrkkäsi Yamaha 490 -87:lla kolmanneksi. Tämä oli järjestys myös kokonaiskisassa. Kauden kunniataulukon kärki on Haataja, Salo ja Kuitti. E-luokkaan toivotaan lisää ajajia, sillä pyöriä varmaan löytyisi. Nyt pisteitä sai kaikkiaan vain 8 ajajaa. Tuon määrän luulisi helposti ainakin tuplaantuvan; miten pyörien omistajat saadaan mukaan toimintaan?

Kauden päätteeksi palkitaan aina ansioituneita. Classic Motocross Cupin taistelijan palkinto eli Heikki Mikkolan lahjoittama kiertopalkinto annettiin Heikki Nurmiselle, perusteluina: ajanut monessa luokassa, taistellut hienosti nuorempiaan vastaan, osallistunut aktiivisesti järjestelytehtäviin eli on osoittanut kiitettävästi sekä taistelu- että talkoohenkeä.

Husqvarna Club Finlandin palkinto annettiin Mika Vartiaille, perusteluina: kamppailut kauden aikana sekä teknisten murheiden että loukkaantumisten kanssa mutta taistellut sitkeästi ja voittanut ne. Aina iloinen mies antaa hyvän kuvan lajistamme.

*Husqvarna Club Finland haluaa kiittää kaikkia tukijoita ja yhteistyökumppaneita.
Ilman teitä tätä kilpailua ei olisi ollut mahdollista järjestää.*